

=====
Ref. queixa núm. 071381
=====

Assumpte: discriminació del valencià en pàgina web oficial.

Hble. Sr.,

El Sr. (...), va formular una queixa davant d'esta institució que va quedar registrada amb el número indicat més amunt.

Substancialment manifesta que el portal web de la Conselleria de Sanitat (concretament la pàgina de "Prevenió i promoció de la salut": www.sp.san.gva.es) no pot ser visitat en valencià, i considerava que esta circumstància vulnerava la legislació vigent respecte de la cooficialitat del valencià i el castellà a la Comunitat Valenciana.

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va estar admesa i per això li vam demanar, de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la citada Llei, i amb l'objecte de contrastar les al·legacions formulades per este ciutadà, que en el termini màxim de 15 dies ens remetera informació suficient sobre la realitat d'estos fets i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit, i que fera extensiu el seu informe a concretar les previsions existents, si s'escau, per a adaptar els continguts de la pàgina web de la conselleria de referència al valencià.

La Conselleria de Sanitat va informar esta institució que "En estos moments s'està modificant la pàgina web de la Direcció General de Salut Pública i adaptant al valencià, esperem tindre-la a punt en breu".

La comunicació rebuda va ser posada de manifest al promotor de la queixa, a fi que formulara les al·legacions que considerara convenients, però, tot i el temps

que ha transcorregut, no consta en esta institució l'entrada de cap escrit en el sentit indicat.

Arribats a este punt, i una vegada conclosa la tramitació ordinària de l'expedient citat, li demane que considere els fonaments de dret que constituïxen els arguments de la resolució amb què concloem la queixa que ens ocupa:

En primer lloc, hem de prendre com a punt de partida el manament establert en l'article 3r de la nostra Constitució, que disposa que el castellà és la llengua oficial de l'Estat i, al seu torn, assenyala que la resta de llengües espanyoles seran també oficials en les comunitats autònomes respectives, de conformitat amb els respectius estatuts.

Així, la nostra norma fonamental fa ressaltar la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya, com a patrimoni cultural que haurà de ser objecte d'especial protecció i respecte.

En connexió amb el que disposa la Constitució espanyola, l'article 7é de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana encomana a la Generalitat Valenciana garantir l'ús normal i oficial tant del castellà com del valencià, i d'esta manera s'instaura un règim de bilingüisme que imposa als poders públics del territori autonòmic o local l'obligació de conèixer i utilitzar les dues llengües oficials, sense que pugua prevaler l'una sobre l'altra.

La Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament del que disposa l'Estatut d'autonomia, estableix, en l'article 2n, que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat Valenciana i de l'Administració pública, com també de la local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenen.

Amb tot això, no hi ha dubte sobre la manifesta obligació de les administracions públiques, tant autonòmiques com locals, d'adequar, des d'un punt de vista lingüístic, les vies o els mitjans de comunicació amb els administrats, i facilitar les relacions mútues a través de l'efectiva i real implantació d'un règim de cooficialitat d'ambdues llengües, tal com estableix tant la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia i la Llei 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià.

Esta cooficialitat ha de quedar palesa en totes les manifestacions de l'Administració pública i ha de desterrar qualsevol forma de discriminació lingüística.

Així, en el cas concret que ens ocupa, la configuració del contingut de les pàgines web oficials de la Conselleria de Sanitat s'ha realitzat exclusivament en castellà i s'hi ha obviat l'ús del valencià i, en el moment de tancar el present expedient de queixa, no poden ser visitades en valencià.

El preàmbul de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, vigent des de fa més de 20 anys, en idèntic sentit que l'Estatut d'autonomia, assenyala el compromís de la Generalitat Valenciana en la defensa del patrimoni cultural de la Comunitat Valenciana i, de manera especial, en la recuperació del valencià, llengua històrica i

pròpia del nostre poble, del qual constituïx la senya d'identitat més peculiar, i és per això que la Generalitat Valenciana té l'obligació legal d'impulsar l'ús del valencià en tots els àmbits socials per superar la desigualtat que encara existix respecte del castellà.

La legislació vigent quant a l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació, i tot i que esta institució reconeix els esforços de l'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar l'atenció sobre el fet que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 20 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dos llengües quan hagen d'usar-les, i atribuíx al Consell la promoció i la utilització del valencià en estos mitjans, i vetlar per una adequada presència del valencià en aquells que depenen de la Generalitat (un compromís que, com no podia ser d'una altra manera, ha d'estendre's als nous mitjans de comunicació i a les noves realitats tecnològiques) i, d'una altra banda, la citada Llei d'ús i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries, estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excés, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

Finalment, volem assenyalar que l'exclusió del valencià de les pàgines web contradiu, així mateix, els criteris d'ús del valencià en l'àmbit administratiu de la Generalitat Valenciana, aprovats a Ares del Maestre l'1 d'octubre de 2003, els quals indiquen que “[...] “els fullets informatius, les pàgines web, els anuncis i les revistes s'hauran de fer, principalment, en valencià”.

De conformitat amb tot el que hem dit més amunt, recomanem a la Conselleria de Sanitat que revise els continguts de la seua pàgina web i l'adapte al règim de cooficialitat lingüística instaurat a la Comunitat Valenciana per la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia i la LUEV, i que adopte totes les mesures que siguen necessàries, ordinàries, extraordinàries i pressupostàries, perquè la seua pàgina web pugua ser visitada també en valencià, de manera que no pugua prevaler una llengua sobre l'altra, ja que allò que ha d'orientar a tots els poders públics autonòmics i locals és salvaguardar la llibertat d'opció lingüística i impulsar l'ús del valencià en tots els àmbits de la vida social.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, es recorda el deure de donar compliment al que disposa la legislació vigent sobre l'ús del valencià, segons el que hem indicat en el cos d'este escrit, la qual cosa els comuniquem perquè, en el termini d'un mes, ens remetem l'informe preceptiu en què ens han d'indicar si accepten la recomanació que els realitzem o, si s'escau, les raons que consideren per a no acceptar-la.

Perquè en preguen coneixement els fem saber, així mateix, que a partir del mes següent a la data en què s'ha dictat la present resolució, esta serà inserida en la pàgina web de la institució.

Agraïm la seua col·laboració i la remissió del que hem sol·licitat.

Emilia Caballero Álvarez
Síndica de Greuges e.f. de la Comunitat Valenciana